

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
4.Bf.90/2025/32. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. szeptember 9. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Törvényszék 2025. január 15. napján kihirdetett 11.B.91/2023/101. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak szabadságvesztés büntetését egyaránt 5 (öt) évre enyhíti.

Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak a 2021. év december hó 8. napjáig voltak őrizetben, a 2021. év december hó 9. napjától letartóztatásukat töltötték.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak letartóztatása helyesen 2022. év december hó 7. napján szűnt meg, bűnügyi felügyeletük kezdő napja a 2022. év december hó 8. napja.

Terhelt3 III. rendű vádlott letartóztatása a 2022. év szeptember hó 6. napján szűnt meg, ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletének kezdő napja 2022. szeptember 7-e.

Terhelt4 IV. rendű vádlott bűnügyi felügyeletének kezdő napja 2021. szeptember 25-e.

Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében a bűnügyi felügyeletben töltött időt akként számítja be a kiszabott szabadságvesztésbe, hogy négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében a pénzbüntetés, bűnügyi költség és vagyonekborzás biztosítása érdekében a tárgyak visszatartására vonatkozó rendelkezés érintetlenül hagyása mellett azok lefoglalását megszünteti és a II. rendű vádlottnak kiadja.

Az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részében a 2024. szeptemberi tárgyalási határnap időpontja helyesen szeptember 19.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt2 II. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: Terhelt2 új szám

Terhelt3 III. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: Terhelt3 új szám

Terhelt4 IV. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: Terhelt4 új szám. E vádlott tartózkodási helyét lakcímként jelöli meg és a lakóhelyeként feltüntetett címet mellőzi.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

[1] A Törvényszék a 2025. év január hó 15. napján kihirdetett 11.B.91/2023/101. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], amiért őt 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 5.773.000 forint erejéig vagyonekborzást rendelt el.

[2] Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, amelyből az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A bíróság a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg, így az I. r. vádlottal szemben összesen 600.000 forint pénzbüntetést szabott ki.

[4] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], amiért őt 5 év 10 hónap szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel

pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 5.773.000 forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.

[5] Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, amelyből a II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[6] A bíróság a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg, így a II. r. vádlottal szemben összesen 600.000 forint pénzbüntetést szabott ki.

[7] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], amiért öt 4 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben különböző valutákra és forintra, egy Breitling típusú karórára, valamint egy Mitsubishi személygépkocsira vagyonekmozgást rendelt el. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, amelyből a III. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[8] Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] állapította meg, amiért öt 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 2.663.322 forint erejéig és egy BMW 330xi típusú személygépkocsira vagyonekmozgást rendelt el. A IV. r. vádlottal szemben a korábbi zár alá vételt feloldotta. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, amelyből a IV. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 3.000 forintban állapította meg, így összesen 900.000 forint pénzbüntetést szabott ki Terhelt4dal szemben.

[9] Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén követendő átváltoztatási eljárásról, illetve beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban, valamint bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésekbe. A fegyház fokozatú szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében akként rendelkezett, hogy öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek, míg börtön fokozat esetén négy nap bűnügyi felügyeletben töltött időt feleltetett meg egy nap szabadságvesztésnek.

[10] Végezetül határozott a törvényszék az eljárás során lefoglalt tárgyakról akként, hogy számos tárgyat elkobozott, míg mások lefoglalását megszüntette és azt a tulajdonosainak kiadta. A bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezte a bűnügyi költség viselésére. Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés, bűnügyi költség és vagyonekmozgás biztosítására összesen 3.824.000 forintot visszatartott.

[11] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak terhére, a velük szemben kiszabott büntetés súlyosítása, továbbá a IV. r. vádlott tekintetében további vagyonekmozgás elrendelése érdekében.

[12] A törvényszék ítélete ellen az I. és II. r. vádlott, valamint védőik a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, Terhelt3 III. r. vádlott és védője a vagyonekmozgás összegét sérelmezve, míg a IV. r. vádlott és védője szintén a kiszabott büntetés enyhítése, illetve a vagyonekmozgás mellőzése céljából jelentettek be fellebbezést.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.60/2024/20. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Ebben kifejtette, hogy a törvényszék az általa helyesen megállapított irányadó tényállásból okszerű következtetést vont a vádlottak bűnösségére és a cselekményeik jogi minősítése is törvényes, amely azonban pontosításra szorul azzal, hogy a kokain a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának a) pontja, míg az amfetamin, az MDMA és a

2C-B pedig a b) pontja alapján minősül kábítószernek. A büntetés kiszabása körében arra mutatott rá, hogy a büntetési tételkeret alapján számított középérték valamennyi vádlott esetében 12 év 6 hónap határozott ideig tartó szabadságvesztés.

[14] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában felhívta a figyelmet, hogy a törvényszék indokolatlanul mellőzte a bünteteskiszabási körülmények teljes számba vételét. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a III. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékelje a vádlott feltáró jellegű beismerő vallomása mellett a büntetlen előéletét, valamint azt, hogy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Ezzel szemben súlyosító körülményként indítványozta értékelni, hogy a III. r. vádlott esetében a kereskedéssel érintett kábítószer mennyisége meghaladta a jelentős mennyiség tizenháromszorosát. Az összes vádlott esetében súlyosító körülmény, hogy mindannyian többféle kábítószerrel kereskedtek hosszú időn keresztül. Szintén súlyosító körülményként indítványozta értékelni, hogy mind a négy vádlott kábítószer-fogyasztó is volt, emellett a terhükre megállapított bűncselekmény a főváros térségében jelentősen elszaporodott. Az I. és II. r. vádlottaknál súlyosít a társtettesi elkövetés, ugyanakkor e két terhelt esetében enyhítő körülményként értékelendő, hogy más ügyben a bűncselekmény felderítésével összefüggő információk átadásával segítették a büntetőeljárást. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a büntetések tartamának meghatározása során eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, ezért a vádlottakkal szemben indokolatlanul enyhe büntetéseket szabott ki. A fellebbviteli főügyészség az átiratában annak a jogi álláspontjának adott hangot, hogy lehetőség van a középértéktől jelentősebb eltérésre a vádlottak javára, azonban annak a törvényszék által alkalmazott mértéke eltúlzott, amelynek eredményeként a büntetések nem igazodnak a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához, ezért az I., II. és IV. r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamának emelése indokolt.

[15] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében lehetőséget látott a szabadságvesztés eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban történő meghatározására a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a terheltek azon magatartására, hogy más ügyben igazoltan együttműködést tanúsítottak a büntetőügyekben eljáró hatóságokkal.

[16] A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetéseket illetően úgy foglalt állást, hogy a bűnösséget kifejező napi tételek száma a bűncselekmény tárgyi súlyához képest eltúlzottan enyhe, ezért azok súlyosítása szükséges.

[17] Terhelt3 III. r. vádlottat érintő vagyoneklobzással kapcsolatos elsőbírói rendelkezéssel maradéktalanul egyetértett, ezért indokoltnak látta kiterjesztett vagyoneklobzás elrendelését, így az ezt támadó védelmi fellebbezéssel értelemszerűen nem értett egyet.

[18] Terhelt4 IV. r. vádlottat érintő vagyoneklobzással kapcsolatban osztotta az elsőfokú ügyészi fellebbezésben kifejtetteket, mely szerint a vádlott nem tudta bizonyítani, hogy a kábítószerrel kereskedés időszaka alatt megszerzett ingatlan nem a bűnözés hasznából származott, ezért álláspontja szerint a vagyoneklobzás a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem mellőzhető.

[19] Egyebekben a vádlottak által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idők kezdőnapjainak és a vádlottak okmányainak helyesbítésére tett indítványt az iratok tartalma alapján.

[20] Összegezve tehát az I., II. és IV. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetést a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának, valamint a pénzbüntetés napi tételei számának emelésével indítványozta súlyosítani, továbbá az I. és II. r. vádlottak szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát börtön fokozatban kérte megállapítani. A IV. r.

vádlott tekintetében vagyonekbobzás alkalmazását szorgalmazta, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[21] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülését megelőzően rövid írásbeli vallomást terjesztettek elő (másodfokú bírósági iratok 30-31. alszámon), amelyben mindketten beismerték a bűnösségüket a vádirattal egyezően, és e nyilatkozatukat mindketten a nyilvános ülésen elhangzó utolsó szó jogán tett nyilatkozatukként kívánták érvényesíteni. Hangsúlyozták, hogy a hatóságokkal a büntetőeljárás során mindvégig együttműködtek, korábbi életmódjukkal szakítva negálják a szerhasználatot, sajátos nevelési igényű gyermekük minél hatékonyabb fejlődéséről gondoskodnak, több büntetőügyben releváns, érdemi információval segítettek, illetve segítik a nyomozóhatóságot és mindezekre figyelemmel a büntetésük enyhítését kéri.

[22] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezését írásban is részletesen megindokolta. Az enyhítést célzó jogorvoslati kérelemben kifejtette, hogy a kiskorú gyermek eltartásáról történő gondoskodás mindig nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő, különösen akkor, amikor az egyik gyermek sajátos nevelési igényű, mint jelen esetben is. Hangsúlyozta továbbá a védő az I. r. vádlott részbeni beismerő vallomását és nem utolsósorban a cselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb időt, amelynek tartama alatt az I. r. vádlott igazolta, hogy képes visszailleszkedni a társadalomba. Kiemelten hangsúlyozta, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában nyomatékos enyhítő körülményként szükséges értékelni, hogy kiemelkedő tárgyi súlyú ügyben érdemben és eredményesen segítette a nyomozóhatóság munkáját. Mindezek alapján a védő az I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének enyhítését kérte az ítéltáblától.

[23] Terhelt2 II. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában azt emelte ki, hogy jöllehet az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott javára értékelhető enyhítő körülményeket döntően feltárta és mérlegelési körébe vonta, azonban azokat nem a számuknak és súlyuknak megfelelően értékelte, ennek következtében szükséges és indokolt a kiszabott szabadságvesztés enyhítése. Az I. r. vádlott védőjéhez hasonlóan arra hívta fel a figyelmet, hogy a II. r. vádlott az elhúzódo büntetőeljárás során mindvégig kifogástalan magatartást tanúsított, amely nála egyértelműen komoly szemléletbeli változást jelent. A II. r. vádlott – a férjével együtt – teljesen szembefordult korábbi életvezetésével, jelentős tárgyi súlyú büntetőügyekben segítette az I. r. vádlottal együtt a nyomozóhatóságok és az ügyészség munkáját, amelyekről okirati bizonyítékok is rendelkezésre állnak. Ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy álláspontja szerint ez utóbbi körülményt a Törvényszék nem értékelte enyhítő körülményként, amelyet a másodfokú eljárásban mindenképpen értékelni szükséges. Összességében a II. r. vádlott védője is a kiszabott büntetés enyhítését szorgalmazta.

[24] Terhelt3 III. r. vádlott védője kizárólag a vagyonekbobzás alkalmazása ellen jelentett be fellebbezést, amelynek indokolásában aláhúzta, hogy a megfordult bizonyítási teher mellett a III. r. vádlott vagyonának legális eredete a tanúk vallomásával egyértelműen bizonyított. A tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a vádlottnak rendszeres – be nem vallott – jövedelme volt és az édesanyjától is kapott pénzt. Mindemellet felesége is dolgozott és a büntetőeljárás korábbi szakaszában hitelt érdemlően bizonyították a vagyon törvényes eredetét, ezért az elsőfokú ítéletnek a III. r. vádlott javára történő megváltoztatását kérte.

[25] Terhelt4 IV. r. vádlott védője a terhelt javára enyhítés és a vagyonekbobzás mellőzése érdekében bejelentett fellebbezésének indokolásában a terhelt javára szóló enyhítő körülményeket emelte ki, így azt, hogy a vádlott látássérült, továbbá megbánó magatartását és részbeni beismerését. A vagyonekbobzással összefüggésben arra hivatkozott a védő, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt gépkocsi nem volt nagyértékű és az egyéb ingatlan vagyontárgya sem jelent különös aránytalanságot a vádlott életviteléhez, jövedelmi-és személyi körülményeihez

képest. A vádlott az elsőfokú bíróság által is elfogadott tanúbizonyítással igazolta, hogy legális jövedelme mellett végzett be nem jelentett munkát is, melyből szintén rendszeres jövedelme származott. A kifejtettek értelmében a védő az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását kérte a másodfokú bíróságtól akként, hogy a kiszabott szabadságvesztést enyhítse az ítéltábla és a vagyoneklobzást részben mellőzze.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen bírálta el a Be. 599. § (1) bekezdése értelmében.

[27] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén Terhelt1 I. r. vádlott védője az írásbeli fellebbezésében foglaltakkal egyezően nyilatkozott. Fenntartotta a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését és további enyhítő körülményként indítványozta értékelni az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt, valamint nagy nyomatékkel azt a körülményt, hogy más – jelentős tárgyi súlyú – bűncselekmények felderítéséhez nyújtott érdemi segítséget az I. r. vádlott.

[28] Terhelt2 védője szintén fenntartotta az írásbeli fellebbezésében kifejtetteket, megismételte a vádlott javára értékelhető számos nyomatékos enyhítő körülményt és ezekkel összhangban továbbra is a kiszabott szankció enyhítését szorgalmazta.

[29] Terhelt3 III. r. vádlott védője a vagyoneklobzás tekintetében az írásbeli indítványával egyezően szólalt fel.

[30] Terhelt4 IV. r. vádlott védője az írásos fellebbezését annyiban pontosította, hogy immár nem a vagyoneklobzás mellőzését, hanem annak mérséklését kérte a másodfokú bíróságtól. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta a vádlott védekezését, miszerint a kábítószer-kereskedelmen túl más legális tevékenységből is volt jövedelme a IV. r. vádlottnak, amelyből megszerezhetette azokat a vagyontárgyakat, amelyeket az elsőfokú bíróság elkobozott. A törvényszék ítéletének indokolásából kiemelte, hogy maga az elsőfokú bíróság is arra a következtetésre jutott, hogy nem lehetett pontosan megállapítani, hogy milyen összeggel gyarapodott a vádlott a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben. A vádlott életvitele és az elkobzás alá eső tárgyak értéke sem mutatott olyan nagy különbséget és aránytalanságot, amelyből arra lehetne következtetni, hogy azokat a vádlott csak bűncselekmény elkövetése révén szerezhetette. Mindezekre figyelemmel az elkobzásra vonatkozó rendelkezés, legalább részbeni megváltoztatását kérte a másodfokú bíróságtól.

[31] Terhelt4 IV. r. vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki és büntetése enyhítését kérte az ítéltáblától.

[32] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések érdemi elbírálását megelőzően a felülbírálat terjedelmében foglalt állást.

[33] A Be. 590. § (3) bekezdése értelmében, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. A Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja értelmében fellebbezésnek van helye kizárólag az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést is ideértve, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezés ellen is.

[34] Az ellentétes irányú fellebbezések tartalmából megállapítható, hogy sem az ügyészség, sem a vádlottak és a védők a megállapított tényállást nem vitatták, mindössze a kiszabott szankciók mértékével nem értettek egyet, mert az ügyészség a büntetések súlyosítását, míg a vádlottak és védőik a szankciók enyhítését kérték a fellebbviteli bíróságtól. Erre figyelemmel a felülbírálat terjedelme korlátozott, mert a perbeli felek kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó elsőbírői rendelkezéseket támadták.

[35] A fentiek szem előtt tartásával a másodfokú bíróság a Be. 590. § (5) bekezdése értelmében a fellebbezésekre tekintet nélkül vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, 608. § (1) bekezdése és 609. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni. A Be. 590. § (5a) bekezdése alapján azt is hivatalból vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy a korábbi jogszabályi helyekben fel nem sorolt olyan eljárási szabálysértést vétett-e a törvényszék, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására és a bűncselekmény minősítésére, továbbá a büntetés kiszabására, illetve intézkedés alkalmazására. Mindezekről megállapította, hogy ilyen eljárási szabálysértést a Törvényszék nem követett el, ezért az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmas, a fentebb meghatározott korlátozott keretek között.

[36] Az ellentétes irányú fellebbezések közül az ítéltábla Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott, valamint védőik enyhítésre irányuló fellebbezését találta alaposnak.

[37] A korábban kifejtettek értelmében a felülbírálat korlátozott terjedelmű volt, mert a tényállást a perbeli felek nem támadták. Az elsőfokú bíróság az általa helyesen megállapított tényállásból okszerű következtetést vont valamennyi vádlott bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is mindenben megfelelt az elkövetéskor hatályos anyagi jogi rendelkezéseknek.

[38] Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványában kifejtettekkel abban a tekintetben, hogy a vádlottak által elkövetett bűncselekmény jogi minősítése pontosításra szorul azzal, hogy a kokain a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának a) pontja, míg az amfetamin, az MDMA és a 2C-B anyagok pedig az imént idézett törvényhely b) pontja alapján minősülnek kábítószernek. E pontosítás azonban a cselekmények jogi minősítését nem befolyásolja. Egyebekben a törvényszék a tényállást a rendelkezésére álló és az általa beszerzett bizonyítékok – nem utolsósorban a vádlotti részbeni beismerő vallomások – alapján állapította meg.

[39] A büntetések kiszabása körében az elsőfokú bíróság által felsoroltakon és értékelteken túl a másodfokú bíróság mindegyik vádlott esetében kiegészítette a bűnösségi körülményeket az alábbiak szerint: Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte, hogy a terhelt a másodfokú bírósághoz a nyilvános ülést megelőzően eljuttatott utolsó szónak szánt nyilatkozatukban a terhükre rótt bűncselekményt a váddal egyezően beismerték. Továbbá nyomatékos enyhítő körülményként értékelte e két vádlott tekintetében azt, hogy más – kiemelkedő tárgyi súlyú – bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban szolgáltatott információkat a nyomozóhatóságnak, amely tényt az illetékes szervek megerősítettek (másodfokú bírósági iratok 27. alszám).

[40] A fentieknél is jelentősebb súllyal értékelendő enyhítő körülményként az a tény, hogy az I. és II. r. vádlottak a másodfokú bírósághoz 2025. szeptember 9. napján érkezett beadványukban öt konkrét büntetőügyet jelöltek meg, amelyekben információkkal segítették a hatóságokat. Ezzel összefüggésben a fellebbviteli főügyészség – az időben jóval korábbi, 2025. március 26-án kelt és az ítéltáblára 2025. március 31-én érkezett – indítványában már azzal indokolta az I. és II. r. vádlottra vonatkozó enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását, hogy e két terhelt azért érdemes a szóban forgó kedvezményre, mert más ügyben igazoltan együttműködtek a nyomozóhatósággal. Mindebből következik, hogy a vádlottak hivatkozása korántsem alaptalan, azt, mint tényt már a fellebbviteli főügyészség 2025. márciusi indítványa is tartalmazza. Nem vitatható, hogy a folyamatban lévő nyomozásokra az ügyészségnek értelemszerűen nagyobb rálátása és ezzel összefüggésben több információja van, ezért tehát az ítéltábla nemcsak tényként, hanem valóban nyomatékos enyhítő körülményként értékelte az I. és II. r. vádlottak más büntetőügyekben tanúsított együttműködő magatartását. Végezetül ugyancsak enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság az I. és II. r. vádlottak vonatkozásában – kisebb súllyal – az elsőfokú ítélet

kihirdetése óta eltelt időmúlást. Ez utóbbi körülmény Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott tekintetében is enyhítő körülmény. Terhelt4 IV. r. terhelt esetében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte azt az orvosi dokumentációval is igazolt körülményt, hogy csecsemőkori szemidegsérülése miatt jobb szemére gyakorlatilag nem lát, az a 10 %-ot sem éri el, állapotán javítani nem lehet.

[41] További súlyosítóként értékelte azonban az ítéltábla mind a négy vádlott tekintetében azt a körülményt, hogy több fajta kábítószerrel kereskedtek és az elkövetési idő is viszonylag hosszú volt, miként súlyosító körülmény az is, hogy valamennyien kábítószer fogyasztók is voltak, ez pedig a Kúria 56/2007. számú kollégiumi véleményének III/6. pontja értelmében a vádlottak terhére értékelendő.

[42] A leírtak szerint jelentősen megváltozott és kiegészített bűnösségi körülményekre tekintettel az ítéltábla az ellentétes irányú fellebbezések közül az I., II. és IV. r. vádlottak és védőik enyhítésre irányuló fellebbezését találta alaposnak. E vádlottak szabadságvesztés büntetésének enyhítése során a másodfokú bíróság messzemenően figyelemmel volt és értékelte az I. és II. r. terheltek más büntetőügyekben a nyomozóhatósággal történő együttműködését, amely olyan körülmény, amit az ítéltábla álláspontja szerint vitathatatlanul e két terhelt javára szükséges értékelni. A IV. r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte csecsemőkorától fennálló fogyatékosságát, amely olyan állapot, ami nemcsak a büntetésvégrehajtási intézet keretei között, hanem a mindennapi életben is nehézséget okoz a vádlottnak. E három vádlott büntetésének enyhítése során az ítéltábla figyelemmel volt a vádlottak büntetéseik között szükségképpen fennálló belső arányosság követelményére, amellyel kapcsolatban kiemelendő, hogy Terhelt3 III. r. vádlott terhére a jelentős mennyiség több mint tizenháromszorosát állapította meg az elsőfokú bíróság. Ehhez képest az I. és II. r. vádlottak esetében ez a mennyiség háromszoros, illetve ötszörös volt, ezzel a további megszorítással, hogy esetükben a meg nem lévő kábítószer mennyiségét becsléssel állapította meg a törvényszék. Megfelelve tehát a belső arányosság követelményeinek az ítéltábla az I., II. és IV. r. vádlottak büntetését enyhítette akként, hogy valamennyiük szabadságvesztés büntetését 5 évre mérsékelte, mert az ilyen tartamú szabadságvesztéseket találta arányban állónak a terheltek által elkövetett bűncselekményhez képest, azonban a Btk. 82. §-ának alkalmazására nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság.

[43] A Btk. 35. § (2) bekezdése értelmében a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat állapítható meg. A másodfokú bíróság – osztva a fellebbviteli főügyész és a jogszabályi rendelkezés alkalmazására irányuló indítványát – Terhelt1 I. r., Terhelt2 és Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Megalapozott volt az ügyészi indítvány az I. és II. r. vádlottakra vonatkozóan az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása tekintetében, mert e két vádlott más ügyben igazolt együttműködése olyan bünteteskiszabást befolyásoló körülmény, amely az ítéltábla álláspontja szerint is lehetőséget teremt e jogszabályi rendelkezés alkalmazására. A másodfokú bíróság a IV. r. vádlott tekintetében feltárt enyhítő körülmények számára és súlyára figyelemmel Terhelt4 esetében is lehetőséget látott az enyhébb végrehajtási rezsim biztosítására.

[44] Nem tévedett az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetések mértékének meghatározása során. A fellebbviteli főügyész indítványában foglaltakkal ellentétben az ítéltábla a pénzbüntetéseknek a bűnösséget kifejező napi tételeinek számát megfelelőnek találta és nem értett egyet azzal, hogy a pénzbüntetés összegének emelése indokolt. Szükséges megjegyezni, hogy a vádlottakat a törvényi rendelkezésekkel összhangban ítélte pénzbüntetésre is a Törvényszék és a pénzbüntetések összegének meghatározása során sem tévedett. E tekintetben azt is figyelembe kell venni, hogy a

vádlottaknak a pénzbüntetéseket amellest is ki kell fizetniük, hogy börtönbe vonulnak és az elsőfokú bíróság erre is gondolva a korábban lefoglalt összegeket, többek között a pénzbüntetés megfizetésére visszatartotta.

[45] Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. és Terhelt3 III. r. vádlott őrizetének utolsó napját, valamint az I. és II. r. terheltek bűnügyi felügyeletének utolsó napját, továbbá Terhelt3 III. r. vádlott letartóztatásának utolsó napját, végezetül Terhelt4 IV. r. vádlott bűnügyi felügyeletének kezdőnapját pontosította az ítéltábla a bűnügyi iratok tartalmának megfelelően, a fellebbviteli főügyészség indítványában foglaltakkal egyezően.

[46] Tekintettel arra, hogy az I., II. és IV. r. vádlottak szabadságvesztés büntetése végrehajtási fokozatát megváltoztatta az ítéltábla szükségessé vált az e terheltek által ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításának megváltoztatása is. A Btk. 92. § (1) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába és pénzbüntetésbe be kell számítani az előzetes fogvatartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhatja el. A Btk. 92. § (3) bekezdésének a) pontjának II. fordulata értelmében az ítéltábla a beszámítást e vádlottak tekintetében úgy módosította, hogy négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy nap szabadságvesztésnek.

[47] Az elsőfokú bíróság helyes indokok mentén rendelkezett akként, hogy Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés, bűnügyi költség és vagyonekbezárt biztosítására visszatartja a tőle lefoglalt pénzösszeget és gépjárművet. E rendelkezést annyiban kellett pontosítani, hogy mindezt a lefoglalás megszüntetése és a II. r. vádlottnak történő kiadását követően lehet törvényesen alkalmazni, figyelemmel a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontjában és a Be. 321. § (1) bekezdésében írtakra.

[48] Terhelt3 III. r. vádlott és védője a vagyonekbezárt mértékét sérelmezve fellebbezésükben annak mérséklését szorgalmazták. Az elsőfokú bíróság meglehetősen széleskörű bizonyítást folytatott le e tekintetben, amelyet az ítélete [113]-[167] bekezdéseiben igen részletesen és a másodfokú bíróság számára is meggyőzően indokolt, és amelynek eredményeként megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a III. r. vádlott korabeli igazolt és bizonyított jövedelmi viszonyai nem álltak arányban a gyarapodásával, ezért a törvényi vélelem megdőntése nem járhatott eredménnyel a védelem részéről.

[49] Terhelt4 IV. r. vádlott és védője a vagyonekbezárt mellőzése céljából is jelentettek be fellebbezést a törvényszék ítélete ellen. Az elsőfokú bíróság a IV. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbezárt ugyancsak rendkívül részletesen körül járta, amelyről az ítélete [169]-[195] bekezdéseiben részletesen számot adott, és amelynek eredményeként rendelkezett a vagyonekbezárról. Az e tekintetben is alapos bizonyítás lefolytatását követően részben a vádlottra kedvező rendelkezést hozott akkor, amikor a zár alá vett ingatlant a vádlottat érintő tulajdonosi hányadot illetően feloldotta, mert úgy ítélte meg, hogy a terhelt vádbeli időszakban szerzett jövedelme a gazdagodásának egy részét igazolja. A IV. r. vádlott és védője további bizonyítást nem ajánlottak fel, fellebbezésükben arra hivatkoztak, hogy a vádlott életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest nem különösen aránytalan. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság részletes bizonyítást folytatott le, amelynek eredményeként a vádlotti állítást csak részben találta elfogadhatónak, ezért e tekintetben a terheltre kedvező rendelkezést hozott. Az ítéltábla álláspontja szerint sem indokolt a vagyonekbezárt további – akár részleges – mérséklése, mert a törvényszék erre vonatkozó indokolásával a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

[50] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének bevezető részében pontosította a 2024. év szeptemberi tárgyalási hatánap időpontját, mert azt szeptember 9-ének tüntette fel az

elsőfokú bíróság, azonban a 69. alszámú tárgyalási jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy a tárgyalási határnapra helyesen szeptember 19-én került sor.

[51] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén elhangzottak alapján az ítéltábla rögzítette az II., III. és IV. r. vádlottak érvényes személyazonosító okmányának számát a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja alapján, figyelemmel a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában, illetve a Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjában írtakra figyelemmel.

[52] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta a Be. 606. § (1) bekezdésének felhívásával, míg a törvényszék ítéletének törvényes rendelkezéseit helybenhagyta a Be. 605. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2025. szeptember 9.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Németh Nándor s.k.

előadó bíró

dr. Zsótér Zsuzsanna

bíró

A Törvényszék 11.B.91/2023/101. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.90/2025/32. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlottak tekintetében 2025. szeptember 9. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. szeptember 9.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
a tanács elnöke